

Terörle Mücadele Karar Taslağının Hedefi İslam ve Müslümanlardır

Avustralya hükümeti, 23 Şubat 2010 Salı günü terörizmle mücadeleye dönük son karar taslağını yayınladı. Rapor, terörizmin Avustralya'daki güvenlik ortamının kalıcı ve ayırt edici bir özelliği haline geldiği hususunda uyarıda bulunmasının yanı sıra "küresel cihadi hareketten" kaynaklanan tehdide ek olarak Avustralya'nın bizzat Avustralya'da doğup eğitim gören ve cihadi fikirlerden etkilenen kimselerden kaynaklı artan bir tehditle karşı karşıya kaldığına da dikkat çekti. Bu karar, "Sidneyli" beş Müslüman hakkında terörizmle ilgili zalimane suçlama kararlarının yayınlanmasından bir hafta sonra gelmiştir.

Bu gelişmeler, -Batılı hükümetlerin İslam'ı ve Müslümanları hedef alan çizginin devamı niteliğinde olması bakımından şaşırtıcı olmasa da- Müslümanları kovuşturmasında Avustralya hükümetinin şiddetli ve cüretkar çalışmasına bakıldığında doğrusu endişe vericidir. Sekiz küsur yıldan beri yürütülmekte olan "terörizme karşı savaş" vakiada tamamen İslam'a karşı savaştan öte bir şey değildir. Dolayısıyla bu savaş, askeri olduğu kadar ideolojik, ekonomik ve siyasi bir savaştır. Önemli olan bu gelişmelerin daha objektif ve kapsamlı bir şekilde anlaşılmasıdır.

"Şüphesiz ki kafirlik edenler mallarını (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. " [el-Enfâl 36]

Uyanık bir gözlemci, Batılı hükümetlerin "terörizmle mücadele" hususundaki hedefleri ilan edilmemiş olsa da bu hedeflerin şunlar olduğunu idrak eder:

- Batılı hükümetlerin İslam dünyasına yönelik müdahalelerini artırmak ve bunun için haklı gerekçeler oluşturmak.
- Bu müdahalelerden dolayı bizzat Batılı hükümetleri suçlamak yerine Müslümanları suçlamak.
- Düşmancıl dış politikalarından dolayı Müslümanların Batılı hükümetleri muhasebe etmekten geri durmaya zorlamak için onları korkutmak.
- Batılı hükümetlerin, dünya işlerini yayılmacı çıkarlarına göre idare etmelerinin önünde birer engel olarak gördükleri temel İslami fikirler ile değerleri dışlamak.

Açıktır ki yukarıda geçen hedeflerin en önemli itici gücü Batının İslam dünyasındaki dış politikasıdır. Bu insani olmayan vahşi politika ise ekonomik sömürgecilğe, siyasi baskıya ve fikri istilaya dayalı bir politikadır. Bu politika, savaşlar, istila, işgal, soygun ve yağma aracılığı ile çalışan bir politikadır. Bu politika, monarşileri, baskıcı diktatörleri desteklemesinin yanı sıra meşru olmayan Yahudi devletini sınırsız olarak destekleyen bir politikadır. Bu politika, Batılı ideolojileri ve nizamları Müslümanların ülkelerine dayatan bir politikadır. İşte bunlar gerçek terörizmin ta kendisidir. Öyle bir terörizm ki milyonların katledilmesine, halkların yok olmasına, ırzların kirletilmesine, servetlerin yağmalanmasına ve tüm toplumların fakirleşmesine sebebiyet veren bir terörizmdir. Bizzat Batılı analistçilere göre tek başına Amerika, son otuz yıl içerisinde bir milyondan daha fazla Müslümanı katletmiş olup resmi olmayan rakamlar bundan kat be kat daha fazladır!

Elbette süregelen bu tür vahşi baskının yansımaları olması doğal bir durumdur. Zira herhangi bir halkın bu şiddetteki bir zulüm karşısında harekete geçmeksizin uzun bir dönem sesiz kalması makul değildir. Nitekim büyük ölçüde Müslümanların tepki vermesi de beklenmekteydi. Zira Müslümanların geneli Batının fikri ve siyasi araçlarla kendi işlerine müdahale etmesine karşı çıkarlarken diğer bir kısmı ise maddi araçlara başvurmuşlardır. Ancak Batılı hükümetler, bunlardan hiç birini istememekte ve sömürgeci dış politikasını, her hangi bir tepkiyi veya herhangi bir şekildeki isyanı reddederek şüphe götürmez olarak görmektedir. Binaenaleyh o, tepkileri abartarak suçu başkalarına yıkmaya çalışmaktadır ki böylece suçlu İslam ve Müslümanlar olsun. Dolayısıyla tepkileri sorunun aslı kılınmıştır. Dolayısıyla da sorun, Birleşik Devletlerin İslam dünyasına müdahaleleri olmak yerine 11 Eylül saldırıları olmuştur. Yine sorun, İngiltere'nin İslam dünyasına müdahalesi olmak yerine 2005 yılındaki Londra patlamaları olmuştur. Irak ve Afganistan işgali bir sorun olmak yerine bazı Batılı başkentlerdeki patlamalara yönelik sözde kompolar sorun olmuştur. Filistin direnişi kınanırken sözde "İsrail" kınanmamaktadır ve

benzerleri. Batılı hükümetler, Müslümanları suçlamak yoluyla kendilerini tüm sorumluluktan kurtarmaya ve insanlık dışı baskıcı dış politikalarını sürdürmeye çalışmaktadırlar.

Bu Batılı dış politikanın önünde başka bir engel daha var ki o da kendi aralarında yaşayan Müslümanların onların bu tür politikalarını sürekli eleştirmeleridir. Bu engelin etkisini azaltmak için başka bir hedef ortaya çıkmıştır ki o da korkutma ve aralarında korku duygularını yayma yoluyla Müslümanları susturmaya çalışmaktır. Zira Müslümanlara sıfat takıp sonra da onları kovmak için "aşırıcilık" "köktenci" "İslami radikalizm" ve benzerleri gibi adlandırmalar görmeye başladık.

Böylece onların kampanyasının ana hedefi, Müslümanlara yabancı her fikre meydan okuma gücü ve dürtüsü kazandıran temel İslami fikirlere saldırmak olmuştur. İslam dünyası üzerindeki Batı egemenliği karşısında temel engel oluşturan işte bu fikirlerdir. Bu fikirler ise Müslümanların beldelerinin birleşmesini, Müslümanların tek liderlik altında olmasını, Hilafetin gölgesi altında şeriatın tatbikine bağlanılmasını, işgale direnmek için cihadı, yöneticileri muhasebe etmeyi ve marufu emredip münkerden nehyetmeyi vacip kılan gibi fikirlerdir. İşte Müslümanların İslam dünyasındaki Batı egemenliğine direnmesine, Hilafet Devleti'ni kurmasına, ardından Batıya meydan okumasına ve dünya liderliği hususunda onunla rekabet etmesine imkan veren bizzat bu fikirlerdir. Dolayısıyla esas mesele sürekli bu fikirler çevresinde olup bu da Müslümanları bu fikirlerden vazgeçmeye zorlamak amacıyladır. Batılı liderler, sorunlarının bizzat İslam ile olduğunu ilan etmeye cüret edememelerinden dolayı terörizm meselesini kendilerine bir kılıf edinmişlerdir.

Bunun içindir ki şu an Batılı hükümetlerin tamamının, bizzat terörizm hakkında konuşmaktan vazgeçip "ideolojik terörizme" odaklandığını görmekteyiz. Hatta sırf bu İslami fikirlere davet etmelerinden dolayı maddi eylemlere itimat etmeyen kimseler bile aşırıcilık ve radikallikle nitelendirilir bir hale geldiler. Nitekim İngiliz karar vericilerinin terörizmle mücadele politikası ile ilgili önerileri sızdırılmış ve bunun içerisinde, Hilafet'e, şeriat hükümlerinin tatbik edilmesine davet eden, cihat çağrısı yapan, İslam'ın cinsi sapıklığı haram kıldığını söyleyen veya Irak ve Afganistan'da İngiliz askerlerinin öldürmesinin kınanmasını reddeden kimselerin radikal bir şahıs olarak görülmesi çağrısında bulunmaktadırlar. Nitekim Birleşik Devletler ve İngiltere'deki siyasi araştırma merkezlerinden varit olan raporların içerisinde de benzer sonuçların olduğunu mülahaza ettik.

Avustralya hükümetinin sunduğu karar taslağı da aynı yönde hareket etmektedir. Zira "manevra ve hareket kolaylığı", bizzat terörizmi hedef almak yerine "aşırıcilığı" hedef alma hususunda onun ilan edilmiş stratejisinin bir parçasıdır. Hakeza "aşırıcilık" tabiatıyla eylemler çerçevesinde değil fikirler çerçevesinde dönmektedir. Nitekim Stratejik Politika Enstitüsü, Haziran 2009'da yayınlanan raporunda Avustralya hükümetine, odak noktasının "aşırıcilıkla mücadeleye" yoğunlaşması dolayısıyla İngiltere'nin çizgisini takip etmesi gerektiği şeklinde bir tavsiyede bulunmuştur. Bu stratejinin bir parçası olarak "köktenci İslam'ın" karşısında "ılımlı İslam'a" yönelik propaganda çalışması başlamıştır. Bu politika ise İslam'ın parçalanmasını ve Batının İslam dünyasına yönelik vizyonu ile örtüşen laik bir görüntü kazanmasını hedeflemektedir.

Hakeza terörizm meselesinin tamamen başka gizli hedefleri gerçekleştirmeye dönük bir kılıf olmaktan öte bir şey olmadığını görmekteyiz. Aynı şekilde Batılı hükümetlerin sözde "İslami terörizm" üzerine orantısız şekilde odaklanılmasının bir sonucudur. Şayet geçenlerde "Europol" tarafından yayınlanan raporun, geçen üç sene içerisinde Avrupa'daki terör saldırılarının %99.6'sının Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmediğini ortaya koyduğunu bilmiş olsaydık muhtemelen şaşırırdık! Yine Birleşik Devletlerdeki istatistikler, işlenen saldırıların %94'ünün gayrimüslimler tarafından olduğunu ortaya koymaktadır. Ancak bu gerçeklere rağmen adeta Batı dünyası için en büyük tehdit "İslami terörizmmiş" gibi göstermek için Batının çabaları bir türlü bitmek bilmemektedir.

Aslında "terörizm" tehdidi istatistiksel olarak zikretmeye bile değmez. Zira çalışmalar, Birleşik Devletlerde şehir araçları [SUV] kazalarından dolayı ölenlerin tüm terörist saldırılarından dolayı ölenlerin toplamından daha fazla olduğunu göstermektedir. Bir kişinin Avustralya'daki evinde bulunan banyo küvetinin içerisinde boğularak ölme ihtimali "terörist eylem" sebebiyle ölmesi ihtimalinden daha yüksektir. Zira 11 Eylül 2001'den şu ana kadar Avustralya'da "terörist eylem"

sebebiyle hiç kimse ölmemiştir. Hatta Avustralya'nın dışında ölen kimseleri dahil etsek bile istatistikler, Avustralya vatandaşlarının oto yol üzerindeki kazalarında ölme ihtimallerinin terörist saldırı sebebiyle ölmeleri ihtimalinden 470 kez daha yüksek olduğunu göstermektedir! Avustralya'daki ana yolların pek çoğunun hala kötü bir durumda olmasına rağmen hükümetin "terörizmle mücadele" dair harcaması milyarları bulmaktadır.

Nitekim Batılı hükümetlerin terörizmin köklü sebepleri yerine onun yansımalarına odaklanması ve Müslümanlar ile başkalarının hissedeceği trajediler oluşturmada dış politikanın oynadığı ana rolü itiraf etmeyi reddetmesi bu analizi güçlendirmektedir. Bu tür trajediler gerektiği gibi itiraf edilmeyip mevcut karar taslağındaki durumda olduğu gibi birer "sanal trajedi" olduğu göz ardı edilmektedir. Şayet Batılı hükümetler, ulusal güvenlikle ilgili hususlarda ciddi olsalardı kesinlikle terörizmin köklü sebeplerini ele almaları daha evla olurdu.

Bunun da ötesinde Birleşik Devletler, İngiltere ve Avustralya'da yeni yürürlüğe giren "terörizmle mücadele" kanunları daha geniş ve kapsamlı bir hale gelmesi için değiştirilmiştir. Bu ise Avustralya'da hiç gerçekleşmemiş olan terörist saldırıları durdurmaya dönük herhangi bir acil ihtiyaç için değildir. Ancak bu yapılan değişiklik buradaki Müslümanların kovulmasını kolaylaştırıp bunu diğer Müslümanlar için bir ibret yapmaktır. İki haftadan beri yargılanan ve ne doğrudan bir delil ne ispatlanmış bir öldürme niyeti ne de sınırlandırılmış bir hedef olmaksızın terör eylemi planlamakla suçlanan beş Müslüman kardeşimizin meselesinin özü tam olarak işte budur. Ortada olan tek şey ise hakimın, bu ilkelerden çoğu temel İslami ilkelerden başka bir şey olmamasına rağmen sanıkların sahip olduğu şeyleri "aşırı" bakış açıları olarak nitelendirmesi gibi belirli bir üslupla bir araya toplanmış dolaylı kanıtlardır.

Ey Müslümanlar!

Allah bizleri İslam ile şereflendirmiştir. Bizlere, Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] ile bizden önceki selef-i salihin yaptığı gibi bize verilen tüm gücümüzle dinimizi savunmamız yaraşır.

Hükümetin çabalarına ve medya organlarındaki buna yönelik propaganda bağırtılarına aldanmamalıyız, suçu sadece Müslümanlara yüklemeye yönelik her türlü çabalara karşı çıkmalıyız ve gerçek teröristlerin Batılı hükümetler olduğunun farkında olmalıyız. Bugün İslami ve İslami olmayan dünyanın durumunda olduğu gibi devletler bu terörizmi uyguladığı müddetçe mukavemet asla durmayacaktır.

"İlmli İslam'a" dönük propaganda çalışmalarına karşı çıkmamız gerektiği gibi İslam'ı da herhangi bir nitelendirme veya değiştirme olmaksızın almalıyız. Keza eritmeye çalışılan temel İslami kıymetler ile fikirlere sınıksı sarılmalı, İslam dünyasına dönük tek çözümün Müslümanların topraklarında sadece İslam'ı, yani İslami şeriatı tatbik etmek ve işgal edilmiş Müslümanların topraklarını savunmanın her Müslümanın üzerine vacip olduğunu ve özellikle "İsrail'in", Müslüman toprakların işgali üzerine kurulmasından dolayı meşru olmayan bir devlet olduğunu fark etmeliyiz. Kısacası hiçbir taviz vermeksizin hepimiz bir bütün olarak İslam'a sınıksı sarılmalıyız.

Son olarak yaptığımız toplu eylemleri bize yapılanlara karşı verilmiş tepkiler olduğunu kabul etmemiz mümkün değildir ve İslam'ın bizlere sunduğu çözümler hususunda harekete geçmeliyiz. Bu ise Müslümanların beldelerinde Hilafet Devleti'ni ikame etmek ve ardından da bu hakkı ve nuru tüm dünyaya yaymaktır. Bu da Allah [Subhanehu ve Te'ala'nın] bizlere farz kıldığı bir vaciptir ve hepimiz bunun gerçekleşmesine katkıda bulunmalıyız.

"Şüphesiz ki Allah, emrine galiptir. Velakin insanların

çoğu bunu bilmezler!" [Yusuf 21]

Hizb-ut Tahrir

Avustralya

H. 19 Rabî-ul Evvel 1431

M. 05 Mart 2010

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org | www.hizb-australia.org